

Psykiatrien, spes barne- og ungdomspsykiatrien ville bli tilgode sett. Ellers har jeg ikke noe tro på at økte midler til store sykehus skaper mer folkehelse, så ville nok kikket nærmere på denne sektoren.

Hva bør primærhelsetjenesten prioritere de neste tre årene?

Fastlegene møter konkurranse fra andre aktører som ønsker å ta en bit av vår kake. Vi må møte dette med en bevissthet og fokus på kvalitet. Vi må ha et godt utdannings-system, gode beslutningsverktøy samt gode veiledere. I tillegg vil fokus på tilgjengelighet øke.

Hvilket sykehus er Norges beste?

Vanskelig å si. Lever i utkanten av UNN (Universitetssykehuset Nord-Norge), som er en mastodont. Men når man slutter å la seg skremme, ser jeg at det er mange hyggelige mennesker her og mye tilgjengelig kunnskap.

Som nyvalgt hovedtillitsvalgt i Tromsø kommunes fastleger, hvilke mål ønsker du å oppnå i løpet av din periode. Hvilke kamper har du?

Tromsø har manglet tillitsvalgt for fastleger i noen år nå. Mitt første mål er å gjenreise gode beslutningsrutiner og samarbeidsrutiner med kommunen slik at vi kan ha innflytelse på utviklingen i primærhelsetjenesten i Tromsø. Jeg tror vi har mye å bidra med her. Ellers nærmer det seg lønnsforhandlinger ...

Forslag til neste intervjuobjekt.

Brynjar Jakobsen, Fana Legesenter.

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Jeg takker for utfordringen fra Per Stensland. Mitt forhold til poesi er mangfoldig. Alt fra å leke meg med egne språklige eksperimenter til å la meg utfordre av dikt jeg kommer over. Jeg kan glede meg over rim, rytme og klang, men også la meg gripe av en nådeløs presisjon i skildringen av virkeligheten hinsides konvensjoner, stereotypier og slapp tenkning. Aller helst vil jeg berøres av diktene i all min kroppslighet; at diktet kommuniserer til sanselighet, lidenskap og en tenkning som lister seg skrått prøvende inn mot sitt tema. Da kan diktet «utfolde» seg, vise frem noe, hjelpe frem en overraskende måte å fornemme verden på. Diktet kan bli en hjelper, vennlig eller noen ganger ubehagelig selvavslørende, som lar oss se eller oppleve friskt og nytt.

Men jeg kan ikke peke ut ett bestemt dikt som spesielt betydningsfullt for meg. Istedenfor å vende meg mot en av de kjente forfattere, har jeg valgt en poet fra mitt eget nabolag. I vakre Ersfjordbotn på Kvaløya utenfor Tromsø bor Irene Larsen som i 2005 debuterte med diktsamlingen «Anemonepust». Mange av diktene hennes er nettopp sanselig-lidenskapelige der hun ofte bruker bilder, ord og uttrykk med referanse til kroppen. Men hun skriver også med utgangspunkt i språklighet, kommunikasjon og der språk har karakter av makt. Det første diktet, «Teft», er inspirert av et konkret lege-pasient-møte. Det andre, «Det gror ein kjøttetande plante i språket», kan stå som en kommentar til ulike situasjoner der det kjempes om språklig definisjonsmakt.

Teft

Eg gøymer byttet
mellom ord og frasar
veit du er på jakt
følgjer spora
etter det eg
ikkje seier.

Det gror ein kjøttetande plante i språket

Med raude tentaklar
som glinsar av honning
du rullar kantar
kring orda og eg
kavar på rygg
i enzym
til eg ligg
oppløyst i ditt sekret
og du syg meg opp
i ei trong setning.

Irene Larsen: Anemonepust. Nordnorsk Forlag. 2005.

Jeg har lyst til å sende utfordringen, den lyriske stafettinnen, inn i det samiske kulturområdet: til Risten Anne Utsi, fastlege i Alta.

Eivind Merok